

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2011.380

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2011.380 van:

A., wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg,
tegen

HH., psychiater, werkzaam te U., verweerster in beide instanties, gemachtigde: mr.
M.J. Bos, verbonden aan DAS Rechtsbijstand te Amsterdam.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klaagster - heeft bij brief van 8 september 2010, ingekomen op
9 september 2010, bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle tegen HH. - hierna verweer-
ster - een klacht ingediend. Bij beslissing van 22 september 2011, onder nummer
220/2010 heeft dat College de klacht afgewezen. Klaagster is van die beslissing tijdig
in hoger beroep gekomen. Verweerster heeft een verweerschrift in hoger beroep inge-
diend. De zaak is in hoger beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaken
C2011.277, C2011.278, C2011.279, C2011.280, C2011.379, C2011.381, C2011.382,
C2011.387, C2011.388, C2011.389, C2011.428, C2011.431 en C2011.433 behandeld
ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 22 mei 2013, waar zijn
verschenen klaagster en verweerster, bijgestaan door
mr. M.J. Bos. Klaagster heeft haar standpunten nader toegelicht (mede) aan de hand
van een pleitnotitie die zij aan het Centraal Tuchtcollege heeft overhandigd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.
"2. DE FEITEN

*Klaagster heeft bij het college betreffende haar behandeling klachten ingediend tegen
alle hulpverleners wier naam in haar medisch en verpleegkundige dossier is vermeld.
Op grond van de stukken dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de
klacht, van het volgende te worden uitgegaan.*

*Klaagster is geboren in 1962. Zij is op 5 april 2007 na beoordeling de crisisdienst RIAGG
U. vrijwillig opgenomen op de gesloten afdeling (unit 12) van O. (V., tegenwoordig L.)
te M.. Op 6 april 2006 gaf klaagster echter aan dat ze naar huis wilde. Vanwege de
toestand waarin klaagster toen verkeerde werd een beoordeling voor een inbewaring-
stelling (IBS) aangevraagd, verleend en voortgezet door de rechter. Klaagster verbleef
tot 9 juli 2007 op unit 12 en korte tijd op unit 11 (open afdeling) van de O.. De IBS-be-
oordeling is gedaan door de arts-assistent in opleiding tot psychiater II. Verweerster is
tijdens de IBS procedure opgetreden als supervisor van deze arts-assistent. Verweerster
is afgegaan op diens bevindingen en heeft klaagster niet zelf gezien en/of gesproken.*

3. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHT

*Klaagster verwijt verweerster dat zij heeft gezorgd voor de gedwongen opname (IBS)
op 5 april 2007 en dat zij daarbij - zonder voorafgaand contact met klaagster- slechts
is uitgegaan van het dossier. Daardoor heeft het bestaan en (gezins)leven van klaagster*

ernstig risico gelopen en is haar rouwverwerking en die van haar kinderen ernstig verstoord.

In zijn algemeenheid is klaagster van oordeel dat de behandelingen in de psychiatrie moeten worden aangepast. Klaagster is van oordeel dat de hele gang van zaken voor haar traumatisch is geweest en haar gezinsleven heeft vernietigd. Zij is van oordeel dat ten onrechte geweld tegen haar is gebruikt, dat er geen begrip is geweest voor haar rouw en verliesverwerking en haar shock. Klaagster is van oordeel dat zij behandeling en begeleiding had moeten krijgen in de thuissituatie.

Klaagster heeft zich als doel gesteld te voorkomen dat andere patiënten hetzelfde overkomt als haar is overkomen.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER

Verweerster wijst erop dat een IBS mag worden uitgeschreven door een arts, al is het zorgvuldiger als dit gebeurt door een psychiater.

In 2007 was het de regel binnen de V. dat de psychiaters in opleiding de IBS beoordeelde als onafhankelijke deskundigen onder supervisie van een psychiater.

Verweerster wijst erop dat ook de rechtbank U. tot 2009 in IBS verzoeken zich op het standpunt stelde dat de geneeskundige verklaring opgemaakt door een arts-assistent in opleiding tot psychiater een verklaring van een arts is en daarmee voldeed voor de legitimiteit van de IBS. Tegenwoordig wordt een patiënt die met een IBS is opgenomen op basis van een door een arts afgegeven verklaring op basis van het Varbanov-arrest altijd binnen 24 uur gezien door een psychiater

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

5.1

Het college wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Bij de beoordeling van de klacht is het college uitgegaan van de onder rubriek I van deze uitspraak als vaststaand aangenomen feiten, die berusten op de stukken. Uitgaande van de hierboven weergegeven feiten en rekening houdend met dit toetsingscriterium is het college tot de slotsom gekomen, dat de klacht als kennelijk ongegrond moet worden afgewezen. Daartoe heeft het college zich in grote lijnen kunnen verenigen met hetgeen verweerster in haar verweerschrift en in de conclusie van dupliek heeft aangevoerd betrekking tot de klacht en de gegrondheid daarvan en neemt die overwegingen over.

5.3

Daaraan voegt het college het volgende toe. Verweerster wijst in haar verweerschrift terecht naar het Varbanov-arrest van het Europees Hof op grond waarvan thans het beleid is binnen L., dat wanneer een IBS voor een patiënt wordt uitgeschreven door een arts, de patiënt altijd binnen 24 uur gezien moet worden gezien door een psychiater. Het college acht dat beleid juist. Het college ziet geen aanleiding om aan verweerster tuchtrechtelijk te verwijten dat dit beleid in 2007 nog niet zo was, nog daargelaten dat niet vaststaat -en de klacht ook niet inhoudt- dat klaagster niet binnen 24 uur gezien is door een psychiater.

5.4

Het college voegt in zijn algemeenheid het volgende toe. Klaagster heeft, zoals hierboven al aangegeven, bij het college vele klachten ingediend betreffende haar psychiatrische behandeling. Daaruit weet het college dat klaagsters echtgenoot is overleden en dat klaagster vier kinderen heeft waarvan er na het overlijden van haar echtgenoot nog één kind, die geestelijk gehandicapt is, bij haar woont. Met de andere kinderen heeft klaagster (een periode) geen of weinig contact (gehad).

Het college heeft er begrip voor dat klaagster moeite heeft met de situatie waarin zij nu verkeert. Het college sluit niet uit, maar heeft daar ook geen aanwijzingen voor, dat het met een andere begeleiding voor haar anders was gelopen. Dat is echter niet waar het bij de tuchtrechtelijke toetsing om gaat. Hierboven is dat toetsingscriterium weergegeven. Het college heeft zoals al aangegeven, geen aanwijzingen dat de zorg die verweerster aan klaagster heeft verleend de toetsing aan dat criterium niet doorstaat.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het hoger beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg, welke weergave in hoger beroep niet is bestreden.

4. Beoordeling van het hoger beroep

4.1 In hoger beroep heeft klaagster haar klacht herhaald en nader toegelicht.

4.2 Verweerster heeft gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

4.3 De behandeling van de zaak in hoger beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg, zodat het beroep moet worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: mr. C.H.M. van Altena, voorzitter, mr. J.P. Balkema en

mr. A. Smeeïng-van Hees, leden-juristen en drs. M. Drost en drs. F.M.M. van Exter, leden- beroepsgenoten en mr. R. Blokker, secretaris, en uitgesproken ter openbare zitting van

25 juni 2013.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.